

מיום שכנסת ישראל נפלה בגלות נמנעו הברכות מלרדת לעולם

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, צַדִּיק שְׁשׁוֹן אֶקְרִי. יסוד דז"א נקרא ששון וּמִן יוֹמָא דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל נִפְלַת בְּגָלוּתָא. אֶתְמַנְעוּ

בְּרַכָּן מִלְּנַחְתָּא לְעֵלְמָא מֵהַאי צַדִּיק ומיום שכנסת ישראל נפלה בגלות נמנעו הברכות מלרדת לעולם שהיא המלכות מזה הצדיק שהוא היסוד. בְּהוּא

זְמַנָּא מַה כְּתִיב באותו הזמן שנצא מהגלות מה כתוב, (ישעיה יב)

וּשְׂאֵבֶתֶם מַיִם בְּשִׁשׁוֹן, הָא צַדִּיק הוא היסוד דז"א הנקרא ששון שממנו

יורד המים והשפע. מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה, אֵלֵין אַבָּא וְאַמָּא ממקור

השפע שהם אבא ואמא. דְּבַר אַחֵר, אֵלֵין נַצְ"ח וְהוּ"ד פירוש אחר,

מעייני הישועה הם נצח והוד המושכים את השפע ביסוד. וְכֹלָא מִמַּבּוּעֵי

נְבִיעֵין עֵמִיקָן וכולם מקבלים ממקורות העמוקים הנובעים שהם אבא ואמא.

כְּדִין אז יתקיים (ישעיה יב) וְאַמְרַתְּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדֶךָ יְהוָה כי

אנפת בי ישוב אפך ותנחמני כי עם ישראל יצדיקו את הדין על הגלות ויודו על הגאולה

והנחמה וְגו', (ישעיה יב) צַהֲלֵי וְרַנֵּי יִשְׁבֶּת צִיּוֹן וְגו' על תוספת אור

התפארת וכמו שכתוב כי גדול בקרבך קדוש ישראל ה' יזכנו לראות במהרה בימינו בנחמת

ציון שמחנו כימות עיניתנו שנות ראינו רעה, כי לישועתך קוינו וציפינו כל היום, ונזכה

לראות בשוב ה' ציון ברחמים כי אז יהפוך אל עמים שפה ברורה לעבדו שכם אחד ומלאה

הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם

אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלּוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרשת פינחס

שמע בני מוסר אביך – תורה שבכתב ז"א, ואל תטוש תורת אמך – תורה שבעל

פה בסוד המלכות

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר וְגו',

(במדבר כה) רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר לבאר את הפסוק והקדים

לבאר את מש"כ, (משלי א) שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאַל תִּטּוֹשׁ

תּוֹרַת אִמְךָ וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר. שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, דָּא

קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שמש"כ 'שמע בני מוסר אביך' פירושו שהוא הקב"ה דהיינו

ז"א. וְאַל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל ומש"כ ז"א

תטוש תורת אמך' פירושו שזו השכינה הנקראת כנסת ישראל, דהיינו שזו"ן נקראים אבא

ואמא של בני ישראל מאחר שמייחודם יוצאות נשמות ישראל (רמ"ק). מַאי מוֹסֵר

אָבִיךָ וקשה למה כתוב 'מוסר אביך' ולא כתוב תורת אביך, כמש"כ 'תורת אמך', כי בזה

נוכל נבאר שתורת אביך היא התורה שבכתב שבסוד ז"א ותורת אמך היא התורה שבעל פה

שבסוד המלכות, מוֹסֵר, דָּא אוֹרֵייתָא, דְּאִית בָּהּ פְּמָה

תּוֹכְחִין, פְּמָה עוֹנְשִׁין. פְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, (משלי ג) מוֹסֵר

יְהוָה בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאַל תִּקּוֹץ בְּתוֹכְחָתוֹ אלא מש"כ 'מוסר

אביך' [ד] פירושו שזו התורה שבכתב שמצד ז"א והיא נקראת מוסר מאחר שיש בה כמה

[ד] וביאר הנועם אלימלך וזהו מש"כ

(משלי א, ח) שמע בני מוסר אביך, רמז

בזה העסק בתורה לשמה והאיך הוא הדרך

הלימוד הלימוד היומי

תוכחות וכמה עונשים שהם מצד הדין שבת"ת, והוא כמו מש"כ על התורה 'מוסר ה' בני אל תמאס ואל תקוץ בתוכחתו', דהיינו שתורת ה' שבסוד ז"א יש בה אזהרות ותוכחות וייסורים ואל יקוץ האדם בתורה מפני זה מאחר שהכל הוא לטובת כלל ישראל שע"כ הם ישמרו את התורה ובוזה הם יזכו לכל המעלות (רמ"ק).

אין שמחה לקב"ה אלא רק מי שעוסק בתורה כי הוא המייחד את זו"ן
**וּבְגִין דְּכָל [ח] מֵאֵן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא בְּהַאי עֲלָמָא,
 זְכִי דִּיפְתַחוּן לִיה פְּמָה תְּרַעִין לְהַהוּא עֲלָמָא,
 כְּמָה נְהוּרִין** והטעם שיש תוכחות בתורה שבכתב שבסוד ז"א הגם שהוא מצד
 הרחמים, הוא מאחר שכל מי שעוסק בתורה בעולם הזה זוכה שיפתחו לו כמה שערים
 בעולם העליון וכן הוא זוכה לכמה אורות שיאירו לו באותו עולם. **בְּשַׁעְתָּא
 דִּינְפּוּק מֵהַאי עֲלָמָא, הִיא אֶקְדִּימַת קַמִּיה, וְאִזְלָא לְכָל
 נְטוּרֵי תְּרַעִין, מְכַרְזַת וְאוּמְרַת, (ישעיה כו) פְּתַחוּ שְׁעָרִים
 וַיָּבֹא גּוֹי צַדִּיק** והנה בשעה שאדם יוצא מזה העולם אז התורה מקדימה לפניו
 והיא הולכת לכל אלו שומרי השערים של גן עדן והיא מכרזת ואומרת 'פתחו שערים ויבוא
 גוי צדיק שומר אמונים'. **אַתְקִינוּ כְּרִסְיִין לְפִלְגְנִיא עֲבָדָא דְּמִלְכָא**

אור הרשב"י

ולא משפיע וזהו יש נוחלין ולא מנחילין
 הבן את האם, היינו הלומד שלא לשמה
 הנקרא בשם נוקבא שזה אינו אלא נחל
 השפע למטה.

[ח] גירסת הרמ"ק בגין דכל.

ועל ידי זה הוא נקרא בן לאב הוא הבורא
 ברוך הוא ואל תטוש תורת אמך, רצה
 לומר על כל פנים אל תעזוב את התורה
 לגמרי חלילה ולמוד אפילו שלא לשמה
 שזה נקרא בשם נוקבא שאינו אלא מקבל

הלימוד היומי

ועוד היא אומרת, התקינו כסא לפלוני שהוא עבד המלך הקב"ה, ומאחר שרוצה הקב"ה שיזכו ישראל לאלו המעלות אז לכן הוא הרבה אזהרות ותוכחות ועונשים בתורה שעי"ב הם ישמרו את התורה ובוזה הם יזכו לכל זה, כי זהו מש"כ 'כי את אשר יאהב ה' יוכיח וכאב את בן ירצה' כי התוכחות שבתורה הם באים מתוך אהבה כאב המייסר את בנו (רמ"ק).
דְּלִית חֲדוֹ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא אֱלֹא מֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא והנה אין שמחה לקב"ה אלא רק מי שעוסק בתורה כי הוא המייחד את זו"ן שעי"ב את מקבלים את השפע מהבינה שהיא שורש השמחה (רמ"ק), **כָּל שְׂכָן בְּרַ נְשׁ דְּמַתְעַר בְּלִילְיָא לְאִשְׁתַּדַּלָּא בְּאוֹרֵייתָא** וכל שכן שהאדם המתעורר בלילה בכדי לעסוק בתורה הוא גורם לכל זה כי אז הוא הייחוד של יעקב ולאה וזה העוסק בתורה בחצות או בזה הוא מעלה מ"ן ועי"כ נעשה אותו הייחוד, **דְּהָא כָּל צְדִיקֵיִיא דְּבִגְנִתָּא דְּעֵדָן, צִיִּיתִין לְקַלְיָה, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא מְשִׁתְּכַח בִּינִיָּיהוּ** כי הרי כל הצדיקים שבגן עדן מקשיבים לקול תורתו וכן הקב"ה שהיא השכינה היא נמצאת ביניהם בכדי להקשיב לקול תורתם, **כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ (שיר השירים ח) הִיוֹשְׁבַת בְּגַנִּים חֲבָרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי** כמו שביארו החברים על מש"כ היושבת בגנים וגו', דהיינו שהשכינה מקשיבה לתורתו יחד עם שאר החברים והצדיקים והם אומרים לו השמעיני את קול תורתך (מק"מ).

ז"א אומר למלכות השמיעיני את קולם של העוסקים בתורה הקדושה

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר הֵאֵי קָרָא רָזָא דְּחֻכְמָתָא אֵית בֵּיהּ

הלימוד היומי